

РЕШЕНИЕ

№ 1680

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11806** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на министъра на културата, подадена чрез процесуалния представител юриск. Н. А., срещу Решение № 4954 от 02.11.2023 г. по АНД № 4542/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав, с което е отменено Наказателно Постановление № НП - 2/31.01.2023г. издадено на 31.01.2023г. от министър на културата, с което НП на Община – П. на основание чл. 228б от Закона за културното наследство (ЗКН) са наложени две наказания имуществена санкция в размер на 7 000 лева всяко или общо 14 000 лв., за административни нарушения по чл.228б във вр. с чл.192, ал.1, т.2, б. „а“ и б. „в“ и ал.2 от ЗКН.

С касационната жалба и с представени подробни писмени бележки от юриск.Ш. се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че както в АУАН, така и в НП правилно е посочено времето на извършване на нарушението, представляващо неизпълнение на РППАМ № 04-08-12/10.05.2022 г. В тази връзка сочи, че при проверката на 16.05.2022 г. инспектор И. е установила, че на първия работен ден, в който общината е следвало да преустанови несъгласуваните дейности по сградата Младежкия дом, тя не го е

сторила, а ремонтите продължават. Обстоятелството, че тези дейности са продължили и след тази дата, в това число и на 17.05.2022 г. не оборвало факта, че датата, на която общината е следвало да преустанови дейности е 16.05.2023 г. Посочва се, че КП е съставен в рамките на административно-наказателно производство, което протича по реда на ЗАНН и започва със съставянето на АУАН, като в ЗАНН не е регламентирано съставянето и връчването на констативни протоколи, както и уведомяването на нарушителя за съставянето им. Оспорват се и изводите на СРС, че както в АУАН, така и в обжалваното НП, не е била посочена прецизно правната норма, която е била вменена за нарушена. Сочи, че в мотивите за индивидуализиране на размера на наказанията действително е посочена разпоредбата на чл. 200, ал.1 от ЗКН, която урежда фактическия състав на друго административно нарушение по ЗКН, но това било техническа грешка, която видно от цялостната защита по делото не е довела до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, тъй като то много добре е разбрало, че имуществената санкция му е наложена за неизпълнение на РППАМ № 04-08- 12/10.05.22 г. Иска се отмяна на решението на СРС и да се постанови съдебен акт, с който НП да бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответната страна – [община], представлявана от кмета, чрез адв. С., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Счита, че това решение е правилно и законосъобразно. Подробни аргументи излага в представения по делото отговор от 18.12.2023.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че в периода 29.04.2022г. — 05.05.2022г. от ГД ИОКН била извършена проверка по документи и на място на сграда „Младежки дом“ - П. с идентификатор 55155.503.407.5, намираща се в поземлен имот (ПИ) 55155.503.407 отразена в нарочно съставен констативен протокол, заведен с вх.№ 24-00-82/10.05.2022г. в МК. При проверката на главен инспектор в РИОКН в ЦРП - П. към ГД ИОКН в Министерството на културата било констатирано, че [община] е извършвала ремонт и боядисване на фасадата на сградата без съгласуван проект, което било задължително по силата на чл.83, ал.1, т.2, б. „г“ от ЗКН, тъй като попадала в охранителна зона на декларирана НКЦ Турска хигиенна баня. При проверката след писмено искане на инспектора, заведено с вх.№ 04 - 08 - 9/29.04.2022г. [община], не представила изисканите документи като при проверка в архива на НИОКН не било установено да е бил подаван проект за съгласуване на извършените дейности по фасадата на „Младежки дом“ - П..

С цел преустановяване на констатираните дейности по изпълнението на външен текущ и аварийен ремонт, главен инспектор С. И. издала Разпореждане за

прилагане на принудителна административна мярка (РППАМ) с вх.№ 04 - 08 - 12/10.05.2022г. на [община], заведена с вх.№ 24 - 00 - 82/ 16.05.2022г. по описа на МК и разпореждане за принудителна административна мярка (РППАМ) с вх. № 04 - 08 - 12/10.05.2022г. на [община] с вх.№ 04 - 08. - 12 - 002/ 16. 05. 2022г., с които бил предоставен тридневен срок на адресата да представи заверени копия от посочените документи, които да бъдат изпратени до министерството на културата.

Във връзка с констатираните изпълнителни деяния от страна на проверяващите бил съставен АУАН №20/04.08.2022г., който бил подписан от извършилите и двама свидетели при съставянето му -С. С. и Р. Р.. Отказът да бъде подписан акта бил удостоверен с подпис на друг свидетел. Въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Въззивният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. За да отмени НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които обуславят отмяна на НП. Приел е, че липсва яснота относно датата на извършване и на двете нарушения. Посочил е, че вменените на жалбоподателя задължения се считат за извършени чрез бездействие, като за тяхната съставомерност и яснота административно наказващият орган е следвало да посочи от кой момент е възникнало задължението на санкционираното лице да извърши предписаните му с двете разпореждания действия. Датата на приключване на проверката и даденото РППАМ, не могли да се отъждествяват с момента на изискуемо поведение. СРС е приел и, че като липсва свидетел, който да потвърди констатациите актосъставителя по установените от него административни нарушения, издаденото наказателно постановление се явява и необосновано. В оспорения акт са изложени и мотиви, че както в АУАН, така и в обжалваното НП, не е била посочена прецизно правната норма, която е била вменена за нарушена.

Решението е правилно.

Обратно на доводите на касатора, предложената от СРС аргументация за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП е убедителна и съответна на закона, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63 от ЗАНН.

Допълнително АССГ сочи, че изводът на въззивния съд, че в НП задължителният реквизит по чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН не е надлежно формулиран, е правилен. Дефектът му не се компенсира с включването на всички останали реквизити по чл.57, ал.1, т.1 – 5 и т.7 - 10 ЗАНН, тъй като всеки е отделен, самостоятелен елемент от съдържанието на всяко наказателно постановление. Без наказващият орган да е определил прилаганият от него санкционен състав, съдът не може да провери правилно или не е приложен. Вследствие на този дефект по чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН правното основание на осъществената административнонаказателна отговорност не е надлежно определено с НП, което ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като го поставя в невъзможност да оборва по съдебен ред съществуването на подобно основание. Отменителното значение на този процесуален пропуск не може да се откаже за несъщественост.

Правната уредба на административнонаказателното производство по ЗАНН и субсидирано приложимата съгласно чл.84 ЗАНН уредба по НПК не предвиждат отстраняването на очевидни фактически грешки в наказателното постановление предвид характера му на санкционен юрисдикционен акт. Без съответна законова

регламентация, неправилното изписване на чл. 200, ал.1 ЗКН в текста на НП, вместо чл.192, ал.1, т.2, б. „а“ от ЗКН не може да се квалифицира като очевидна фактическа грешка, нито този порок може да се поправи по процесуален ред, различен от този за отмяна на наказателното постановление по чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН в производството за съдебното негово обжалване по глава трета, раздел V от ЗАНН. Съдът е овластен с чл.63 от ЗАНН да провери законосъобразността на наказателното постановление, както то е издадено, не да тълкува/предполага текстуално неизразена воля на наказващия орган или да уточнява/коригира изразената. Това е допълнителен аргумент за същественост на спорното процесуално нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН – веднъж допуснато при издаване на НП, то не може последващо да се санира при съдебното му обжалване и отстраняването му не може да се извърши иначе освен чрез задължителна цялостна отмяна.

Ето защо касационната инстанция намира, че отменяйки НП, въззивният съд е постановил правилно съдебно решение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София– град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4954 от 02.11.2023 г. по АНД № 4542/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.